

lertid forhaabentlig være uden Indflydelse paa mine Meningsfæller og mig, vi arbejder efter vor Overbevisning for Sagens Skyld.

Den Udtalelse om færøske politiske Forhold, som ved Begyndelsen af denne Forhandling blev fremsat af det ærede Medlem Hr. Rode, vidner efter min Mening om det ærede Medlems Interesse for Færøerne, men nogen Afstandtagen fra Hr. Paturssons Politik var det ikke. Det ærede Medlem talte om Forstaaelse, og det er ubestridelig rigtigt, at Forstaaelse skal der til, men det ærede Medlems Udtalelse er ikke egnet til at berolige Færingerne, fordi den henviser til den Opfattelse, som tidligere har været gjort gældende indenfor det ærede Medlems Parti. Udtalelsen kan tværtimod, naar der lægges Vægt paa denne Henvisning til Fortiden, siges at være foruroligende. Det er en meget udbredt Opfattelse paa Færøerne, at naar der af det ærede Medlems Parti har været talt om at vise Forstaaelse overfor færøske politiske Spørgsmaal, har Meningen været den, at der skal vises Forstaaelse overfor Selvstyrepartiet og dets politiske Krav, medens man ikke sjældent forgæves har spejdet efter Forstaaelse af Sambandspartiets politiske Ønsker og Krav. Sambandspartiet, det ved jeg, har gjort sig megen Ulejlighed for at forstaa det radikale Venstres færøske Politik, men det er ikke lykkedes, hvis den ikke skal forstaaes saaledes, at det radikale Venstre eller enkelte førende Mænd indenfor Partiet ved afgørende Lejligheder har ønsket at støtte Selvstyrepartiet i dets Politik. Jeg tror, at det er nyttigt, at vi, naar vi taler om Forholdene, ser Sandheden lige i Øjnene. Hvis det ærede Medlem Hr. Rode og hans Parti, nu som før — det var vist den Vending, det ærede Medlem brugte —, er parat til at give Selvstyrepartiet Støtte i samme Omfang som tidligere, maa jeg meget beklage det, og jeg ved, at man ogsaa indenfor det ærede Medlems Parti, indenfor det ærede Medlems Vælgerkorps, beklager det. Medens det ærede Medlem Hr. Rode saaledes ikke udtrykkelig har taget Afstand fra sin tidligere Partifælle Paturssons Politik, er der en anden fremtrædende Politiker indenfor samme Parti, som har faaet Øjet op for visse af Hr. Paturssons Egenskaber. I en Dagbladsartikel har den paagældende radikale Politiker udtalt sig om Hr. Paturssons politiske Upaalidelighed i ret afgørende Vendinger. Dette forhindrede desværre ikke, at det samme Blad paa

samme Plads har givet en Indsender, som Bladet maatte vide var syg, Lejlighed til at vise sin Sympati for Hr. Patursson og hans Meningsfæller og sit slet skjulte Fæd til Sambandspartiets Mænd, og denne sidste Artikel fremkom paa et Tidspunkt, da Sambandspartiet i Lagtinget beskæftigede sig med et Spørgsmaal af meget stor Betydning for Færøerne og tilsyneladende af betydelig Interesse for Danmark. Ogsaa af den Grund mener jeg, det var ønskeligt, om det radikale Partis Ordfører under denne Debat vilde udtale sig paa en saadan Maade, at der ikke med Føje kunde rejses Tvivl om, paa hvilken Side Partiet staar i denne Sag. Med Hensyn til de andre politiske Partier paa Rigsdagen mener jeg at kunne gaa ud fra, at de ikke ønsker at have Skygge af Ansvar for Hr. Paturssons Politik eller hans Agitation mod Danmark. Jeg tror, det samme er Tilfældet for det radikale Venstres Vedkommende, i alt Fald vil jeg gerne have Lov til at tro det. Men paa Grund af Hr. Paturssons Forhold til det sidstnævnte Parti og paa Grund af Partiets Forhold til Hr. Patursson ved tidligere Lejligheder synes jeg, en Udtalelse fra Partiet er betimelig, ja, jeg mener endda ganske nødvendig, hvis man skal undgaa Misforstaaelse.

Sambandspartiet paa Færøerne indtager nu, som altid før, det Standpunkt, at Færøernes statsretlige Stilling i Danmark er bestemt ved Grundloven. Den Stilling har Færingerne gennem Tiderne godkendt Gang paa Gang. Sambandspartiet i Lagtinget har i 1919, da der var Tale om at nedsætte en Kommission til Overvejelse af forskellige færøske Spørgsmaal, ganske enstemmig udtalt, at man overhovedet ikke vilde forhandle om en Ændring i Øernes grundlovmæssige Stilling. Ogsaa Sambandspartiets Folk er Færinger og nationaltsindede Færinger, men vi mener, at vore nationale Ejendommeligheder ikke alene kan bevares, men kun kan bevares i Samhörighed med Danmark. Det vilde efter min Mening være meget ønskeligt, om denne Opfattelse fik Tilslutning fra Regering og Rigsdag. Jeg henstiller til Regeringen under en eller anden Form at tilstille Rigsdagen hele den Lagtingssag, som vi oppe paa Færøerne benævner Norge-Sagen. Jeg kan ikke saa godt komme nærmere ind paa denne, jeg vilde bruge for lang Tid dertil, men jeg vil dog endnu berøre et enkelt Punkt, som ogsaa udenfor Danmark har været anvendt mod Danmark og dansk Rigsstyre, nemlig Skolespørgsmaalet, eller ret-